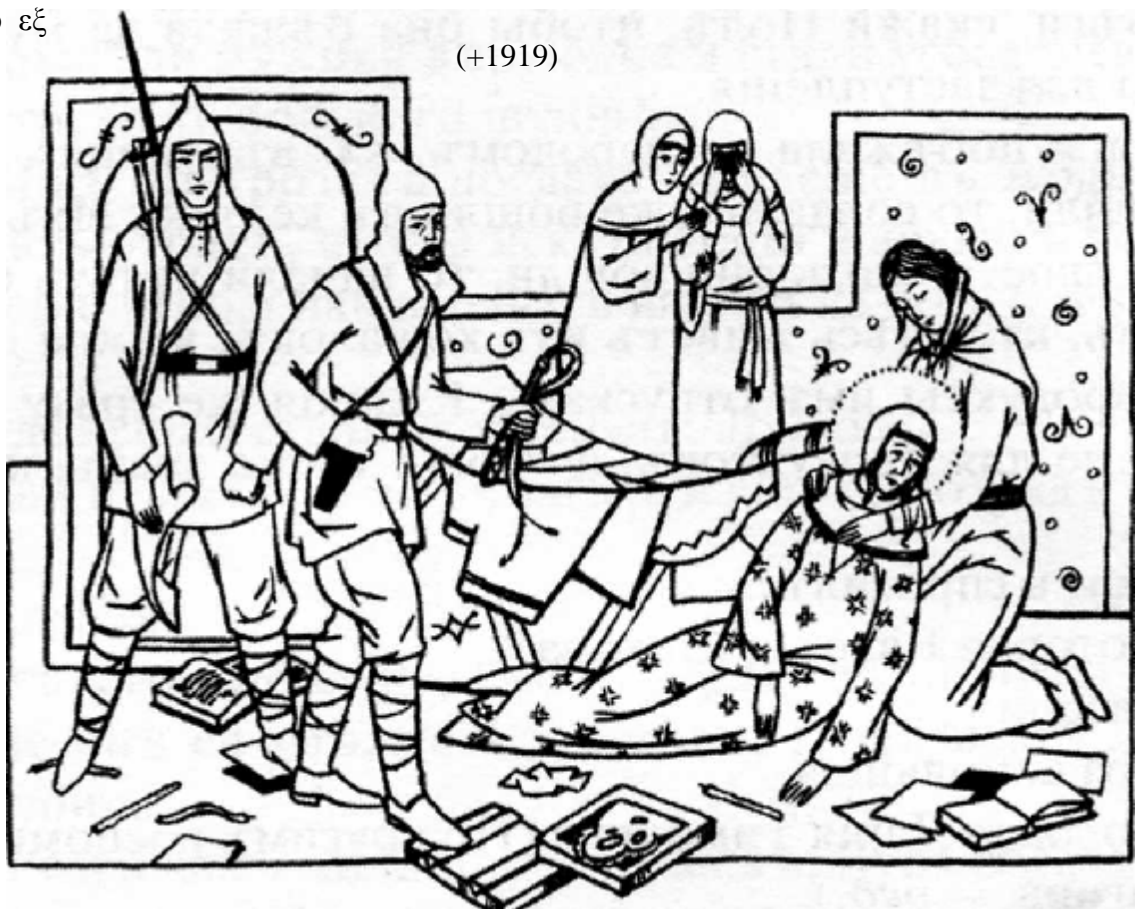

Τά σχέδια είναι Ρώσ-
σου ανων. και Γ.Πλα-
κούλα ζωγράφου εξ
Αθηνών.

ΒΙΟΣ ΑΓ. ΕΥΔΟΚΙΑΣ-ΔΑΡΕΙΑΣ-ΜΑΡΙΑΣ κ' ΔΑΡΕΙΑΣ

(+1919)

Βίος τῶν νεωκαρ-
τῶρων Εὐδοκίας κ'
Σποτακτικῶν αὐτῆς Δα-
ρσίας, Δαρσίας κ' Μαρίας,
ἐκ Ρωβίας

Ἡ εὐλογημένη Εὐδοκία Σι-
κοβα ἐγεννήθη τῶν 11^{ης} Φεβρ (ἢ 24 Φεβρ μετὰ νεῖον ἡμε-
ρολόγιον) τοῦ ἔτους 1856 εἰς τὸ χωριὸν Πούζο (τὸ νῦν
Σιβόροβο) πρὸ ἀπέχει 16 χιλιομ. ἀπ' τοῦ Ντιβεΐγιεβο.

Οἱ Χριστιανοὶ γονεῖς τῆς ἦσαν ὁ Ἀλέξανδρος
κ' Ἀλεξάνδρα, ἡ μητέρα τῆς ἀπέθανε νωρὶς ὅταν ἡ
Εὐδοκία ἦταν δύο χρονῶν. Ὁ πατέρας τῆς νυμ-
φώτικε ἄλλῃ γυναῖκα ἡ ὅποια ἔψαθε βε' τὸ βῆ
κακία πρὸς προσπάθειαν νὰ δια-
νατώσει τὸν πατέρα τῆς με'
Ποντικοφαρμακόν.

Ἡ ἴδια διαμαρτυρεῖται ὅτι τὸ-
τε ἦταν 7 ἐτῶν κ' καταλάθε
τὰ δὲ θυμῶν κ' φώναξε:

— Πατέρα, μὴ πίνεις ἀπ'
αὐτοῦ τοῦ νεροῦ, δὲν θάβηταις,
εἶναι δολοῦ!

Ἀρχότερα ἡ μητέρα τῆς, δι-

λητυριάσε τὸν πατέρα τῆς κ'
ἔφυγε εἰς τὴν Σιβυρία.

Εἰς τὸ χωριὸν, Ἰούσε ὁ θεὸς
τῆς, ὁ ὅποιος τὴν πῆρε κ'
τὴν φυλάχθε βῶν οἰκο-
γένειά τῶ. Ἦταν κ' ἐπι-
τροπὸς τῆς Ἐκκλησίας κ' ἔτῳ
ἡ Εὐδοκία με' δεῦκό Ἰούλο →

προβουχόταν ἀκατάπαν-
 βτα . 18 ἐτῶν ἦτο κ'
 μετὰ φίλη της Μαρία πῆ-
 γαν εἰς τὸ Σάρωθ . ἔκει
 ἕνας ἑταίρετς εὐλόγησε αὐ-
 τὴς χτυπώντας θυμολικὰ τὰ
 κεφάλια τῶς κ' ἀπὸ τότε ἔ-
 ζυθαν ἀχώριστα 3 χρόνια .

Ὅταν ἡ Μαρία θέρησε
 ἡ εὐδοκία καθόταν βτα δε-
 ματια κ' διαβάτε ψαλλῶς . εἰς τὸ ναὸ πύλαιναν
 πάντα μαζί ἀγκαλιασμένες χέρι-χέρι . Ἡ εὐδοκία
 φορούσε ἕνα ἐπανωφόρι ποὺ κ' τὸ πρόσωπὸ της δὲν
 ἐφαίνετο καίποισ φορές . Συχνὰ πύλαιναν προβκύ-
 νηλα εἰς Σάρωθ , Νταβεΐγεθο κ' μόνι τῶ Πο-
 νεταΐγεθ ποὺ χτίστηκε τὸ 1869

κ' ἡ θαυματουργὸς εἰκόνα της δε-
 οτώκα καίποισ φορές ἀκτινοβολεθε
 θεο ὅπως κ' ἐκινούνο οἱ ὄφθαλ-
 μοὶ της δεωτώκα .

Μία φορὰ βτὸ Νταβεΐγεθο, εἶ-
 δαν τῶν δια' χριστῶν θαγὴ Πελα-
 γία ἰθανοθνα, ποὺ ἔδιδε τροφὴ
 θε' περιστερία . Οἱ μοναχοὶ ἔ-
 διώξαν τὴν εὐδοκία λεχόντας :

- φύγε φτωχουμένη μὴ φοβίσεις κ' διώχνεις
 τὰ περιστερία

Ἡ εὐδοκία ἔκραγε, δὲν
 ἔφυγε . Ἡ Πελαγία τὴς
 εἶπε : „Γιατὶ τῶν ἀπομακρύ-
 νετε ; Ὀδυρεῖθε τῶν βτῶν
 ζωνῶνα κ' δώθε της φαγη-
 τῶ . Οἱ μοναχοὶ εἶπαν
 ἡ Μαρία μετὰ τῶν εὐδοκία ἔ-
 χον ἀγάπη ἀπ' τῶν ἐχθρῶ κ'
 ὄχι ἀπὸ τῶν θεῶ .

Η Μαρία είχε γουές, άπομα - 3 -
κρύν θυκε από αιώς κ' από τός
φίλως κ' πολλές θλίψεις υπέ-
μενε με τών Ευδοκία χ' αὐτό.

Όταν η Μαρία απέθανε
η Ευδοκία πήγαινε καθημερινά
εις τὸ ναό . Όταν ἴδε η
Μαρία κάποιοι πετῶσαν πέτρες
σ' αὐτές . Η Ευδοκία πή-
γαινε με φτωχὲς οἰκογενεῖες

κ' ἐργαζόταν . Ἦταν τόσο αδύναμη κ' ἀρρωδὴ πῶ
ἀπὸ 20 ἐτῶν χρυδικοποιῶσε ραβδί . Σύντομα ἔξαν-
τλήθηκε περισσότερο κ' ἔμενε κατὰ κοίτη . Τότε
ἄρχισαν νὰ πηγαίνον σ' αὐτῶν δύο νέες κοπέλες κ'
τῶν σπουρατῶσαν .

Μία περίοδο χριστῶχεννων η' εὐ-
δοκία ἦταν ἀρρωδὴ φώναζε : " Πεδάινω, Ἰεβταίνο-
μαί " . Οἱ νέες τῶν μετεΐφεραν στῶν αἰχῆ κ' τῶς

ἐρίξαν κουβάδες κροσὺ νερό κ' με-
τα τῶν μετεΐφεραν εἰς τὸ δωμά-
τιο , ἀπὸ τότε δὲν ἐβηκῶνετο .

Εἰς τὸ κρεββάτι τῆς εἶχε
κουρελόπανα κ' στρώμα ^{ἦταν} ἀπὸ ξυ-
λινὲς λειτὲς βέρες .

Όταν τὸ ἐπανωφόρι (μυλωνά)
πάγωνε , τὸ χρυδικοποιῶσε ὡς βκε-
πάθμα , δὲν τὸ ἔδιδε σ' ἄλλον .

Τρία τέτοια βκεπαθματα εἶχε
ἕως τὸ θάνατό τῆς . Κουβέρτα

ποτε' δὲν χρυδικοποιῶσε . Ζῶ-
νι εἶχε μία γαλαΐσια μαλλίνη .
Καθκόρ μαλλίνο κ' μακρὲς μαλ-
λινὲς καϊτῶδες , κομποδοχονία κ'
αὐτὰ ἀπὸ μαλλί . Ποτε'
δὲν ἔκοψε τὰ μαλλία τῆς κ'
τα' νύχια τῆς . Μία φο-
ρὰ ἔχαθε τὸ σταυρὸ πῶ φο-
ρῶσε , ἄρχισε νὰ κλαίει →

4- Δέν ήθελε άλλον, ούτε να
προβωχιδεί ήθελε.

Βρέθηκε άλλα παλι τον
έχαθε, δεν ήρθε προβω-
χι μέχρι που τον ξαναβρή-
κε.

Καίποια νέα, η
Αναστασία πού ήταν κι
αύται φιλαίθωμη ήγνε συ-
γκαίτοιχος της Ευδοκίας
κι ακολουθούσε το δύσκο-
λο ασκητικό πρόγραμμα.

Η Αναστασία ήτνε 15 χρόνια με την Ευδοκία κι
έκοιμίδι ειρηνικά. Μετά ήλθε η Δαρεία άλλα
οι γονείς της την πήραν δια της βίας κι την άρραβώ-
νισαν. Η Δαρεία ζήρυχε, επέστρεψε εις την Ευ-
δοκία, παλι οι γονείς της τραβώντας την απ' τα μαλλιά
κι δειρνοντάς την, την έφεραν σπίτι. Τελικά έφυγε
παλι οι γονείς της την άρραβώνισαν δεύτερη φορά, όμως
δέν ήτο δυνατόν να την κρατήσουν. Πήγε κι ήτνε
με την Ευδοκία 20 χρόνια χωρίς να έξελθει απ' το
μοναστηράκι (σπίτι) της Ευδοκίας.

Μια ισχυρή ύπνυχία την βαβαίνιτε, είπε με
δαίκρυα εις τον π. Ανατόλιος: - "Χάνομαι, πάτερ, στο
κοιμάρι!..."

Και ο π. Ανατόλιος: - "Δαρεία, κοιμίδι, το στα
ύπνετεεις την άρρωστη
Ευδοκία, είναι μεγάλο ά-
χώνισμα."

Η Δαρεία νύβτωε πολυ
η Ευδοκία την δοκιμάζε
με διάφορες ασκησεις
ύπνακούς, τις οποίες ύπε-
ρινε. Δέν επέστρεψε
εις την Δαρεία να ζεβτα-
σει στ' σπίτι, η
ψυχη της Δαρείας φλεγο-

ταν με τὴν ἑσχί, Ἀρ-
δουκε μαρτυρικῶς θανάτω ὁ-
ταν ἦτο 40 ἐτῶν.

Ἔρχονταν νέες γυναῖκες
κ' παρακοχθούσαν αὐτὰ ἀκο-
χθίδες τῷ ἑσπερίνῳ, παρα-
κλήσεις, ὄρθρο κλπ..

Ἡ Δαρεια ἦταν ἀγραμμάτη,
ὅτι τροπάρια ἔψαλλε καὶ
ἔλεγε ἀπὸ μνήμης. ὁ π.
Ἀνατόλιος ἐλόγιζε τὴν Ἄννα

χοστίνσκαγια να' πωρῆναι να'
ψάλλει να' διαβάσει κ' να' τὴν διδάσκει τὸ ἔκκη-
γιαζακό τῶπικόν. ἔμεινε ματὶ τὸν 23 χρόνια.

Ἡ Ἄννα διαβάσει κρυφὰ διαφόρα βιβλία, ὅταν
ἡ Εὐδοκία τὴν ἔκανε ἔλεγο γκαζο', ἡ Ἄννα ἔκλαψε
κ' ἀποφασίσθη να' φύγει τὴν ἄλλα ἡμέρα.

5 -

ἔκεινο τὸ βράδυ εἶδε
εἰς τὸν οἶκόν της τὸν ὁβ.
Σεραφεῖμ τῷ Σαριθ (ὅπως
εἶναι τῶν εἰκόνων ποὺ τρέ-
φει τὴν ἀκούδα ψαφί)

Ἡ Ἄννα ἔπεσε βτὰ γό-
νατα τυτώντας τὴν εὐλογία
τῷ, ὁ ὁσῖος τὴν ἔδωκε
παρρησία λέγοντας :

— Γιατί εἶσαι ἀνεργή, πύ-
λαινα να' φροντίσεις τὰ
παιδιά μου. Τὴν πύ-
ρε ἀπὸ τὸ χεῖρι, τὴν ὁδύ-
γησε εἰς ἕνα δωμάτιον πρὸ
κοριθακία κ' τὴν εἶπε:

ἦταν θε' δύο κούνιες δύο
" Να' τὰ φροντίσεις "

μετὰ τυπύγγε. ὅταν εἶπε τῷ ὄνειρο εἰς τὴν Εὐδοκία,
τὴν εἶπε: — " Αὐτὲς οἱ νέες, εἴμασθε ἐγὼ κ' ἡ Δαρεια "

ἔτσι ἡ Ἄννα ἔμεινε ἐκεῖ κ' πολλὰ ἐδίδαχθη ἀπὸ τὴν
πειρασμὸς πρὸ ὑπέβαινε.

Ἐνα χειμῶνα ἡ Ἄννα πῆγε να' μεταφέρει νερό, ἦ-
ταν παγωνιά κ' οἱ κοθάρδες χαλασμέναι, τὸ νερό διέφρευε →

6- Ἡ Ἄννα ἔκλαιε κ' με θυμό θ-
βριβε : - " Πνίξου ἀχόρταχη,
δὲν διορθώνεις τὸς καὶδὸς ... "

Ἐκείνη τὴ νύχτα εἶδε ἡ
Ἄννα μίαν ὄπταβια ὅτι ἦταν βέ-
ἕναν ὠραῖο κῆπο με' λευκά κ'
κόκκινα ἀλάδια . ὑπῆρχε κ' μίαν
ἐπιθυμία με' τὸς χρυσοῦς τράλλας .
Ἐῶδιαζε ὁ τόπος , ὁ ἥλιος ἦταν ἀκ-
μπερός . κάποιος ἔρπετο (ὅπως ὁ δράκος) προβα-
δοῦσε νὰ εἰδεῖται . Ἐπιθυμῶ κ' εἶχα τὴ βρέψη ὅτι
ὁ πειρασμός πού εἶχα πρὶν , αὐτὸ τὸ φῶς ἦταν

Ἡ Ἄννα νικηθῆκε ἀπὸ τὸν πειρασμό κ' ἀρχίσε
νὰ κλέβει . Μία ἡμέρα ἔκλεψε τὰ χρῆματα κ' πῆγε
ἐπί τῆς . Ἡ εὐδοκία τοῦς ἔ-
γραψε νὰ τὴν ὑποχρεώδῳ νὰ ἐ-
πι στρέψει . Ἡ Ἄννα ἐπέστρεψε
τῆς τὴν θυγατέρα . Ἐτῆσε 7

χρόνια , οἱ θυγατέρας τῆς , τὴν πα-
ρέδωκεν , ἡ Ἄννα ἔκλεψε ὅτι μπο-
ροῦσε ἀπὸ τὴν εὐδοκία τὰ φῶ-
ρτωσε βε' δύο ἔμαζες κ' πῆγε
ἐπί τῆς . Ἡ μητέρα τῆς χαί-
ρισκε , τῆς εἶπε : " Ὁραία , κόρη
μου , ματὶ οὐ μὴ θύβουμε καχά , "

Μετὰ ἀπὸ ἕνα χρόνο , ἡ Ἄννα ἐπέστρεψε εἰς τὴν
εὐδοκία μετανοημένη , ἡ εὐδοκία τῆς εἰδείσε ἀγάπη
τὴν θυγατέρα λέγοντας : - " Αὐτὸ πού ἔχνη ὁ ἔχ-
θρὸς βε' διδάξε " Ἡ Ἄννα ἀναμῆγε : - " Ἐδὴ

μ' ἀνάγκασες ... " Ἡ εὐδοκία
βιωποῦσε κ' ἔκλαιε . Ἡ Ἄννα
τῆς ἡμέρας ἔμεινε ἀρρωδῶν , ζερψι-
νίσε : " Ζητήστε με νὰ πεδαίνω , "

Τὴν 4ῃ ἡμέρα , ἔφαγε πατῆμαδι
πού τῆς ἔδωκε ἡ εὐδοκία , κ' ἔχνη
καχά . Ἐτῆσι , 18 χρόνια ἔμεινε ,
κάνοντας μοναχικὴ σπακου' .

Τὸ προῖγραφα τῆς εὐδοκίᾳ →

-7-
 -ας άρχιζε με προσευχές, άκο-
 λουθίες από τις 8 το βράδυ έως
 τις 12 το νύχτα . Καθημερι-
 να έψαλαν ύμνος εις των Θεωτό-
 κο . Κάθε δεύτερα γινόταν
 Παρακλήση εις των Παναγία των
 Πορταϊτιόβα . Πολλός άκός πη-
 γαινε εις τις άκολουθίες αυτές,
 ρεβερινός - όρρος - Παρακλήσεων.
 Το πρωί άρχιζαν στις 5 ώρα.

Η Εύδοκία άρρωσθη στο κρεβάτι της, άγωνιζόταν με
 των ώχη, το φαγητό, το διαβάδιο, ως χαρταβίβος.

Οι πρώινες φαλμαδίες τελείωναν στις 12 το
 μεσημέρι, μετά άκολουθούσε είκοσάλεπτο διαλείμμα, ό-
 ποιος είχε δίψη, κατά να θυμωθώδει, έβλεπε
 των Εύδοκία. ύστερα οι μο-
 ναχές έτοιμάταν τα 12 κανδη-
 λια .. έπειτα έφερναν από το κεφα-
 ρι - άποθήκη ψωμί κ' η Εύδο-
 κία μοίραζε στις μοναχές από
 ένα, η ίδια κρατούσε για των έ-
 αυτό της το ένα τέταρτο (1/4 ψω-
 μί)

Από το Σάββατο, το Ντι-
 θείγενο κ' Πονεταίγεθ έβγαζαν
 από ένα καρβέλι ψωμί.

Αφού έψαλλαν το "Χριστός Ά-
 νέστη", το "δύσον κύριε, των λαών σου", "έκ νεώτατος
 μή..." κ' τροπάρια εις τον Άγ. Νικόλαο κ' Θεωτόκο, έ-
 τρωσαν το ψωμί, πίνοντας πρώτα άγαθό κ' τρωγον-
 τας άντάωρο.

Αφού έψαλλαν το "Χριστός Ά-
 νέστη", το "δύσον κύριε, των λαών σου", "έκ νεώτατος
 μή..." κ' τροπάρια εις τον Άγ. Νικόλαο κ' Θεωτόκο, έ-
 τρωσαν το ψωμί, πίνοντας πρώτα άγαθό κ' τρωγον-
 τας άντάωρο.
 Η Εύδοκία συνήθιζε να σταυρώ-
 νει τούς τοίχους κ' έλεγε: "Πε-
 ριφρούρινον κύριε, με τη δύνα-
 μη του ζωοποιού σου σταυρού."
 Μετά το τέλος του όρρου,
 έπιναν τσάι κ' άρχιζαν τις
 έργασίες . Κοπιαστικό ήταν η
 μεταφορά του νερού από μακριά.
 Πριν ξεκινήσουν τη μεταφο-
 ρά ύδατος, έκαναν τρεις μετα-

νοιες . Αυτούθωσ απ' τώ
 πιχαδι με' κόπο με' τώ
 βαρούγκο . Η Εύδοκία
 τούς έλεγε : « Η προβοχή
 σας νά'ναι όλων εύχη τής
 Θεωτόκω , καθ' όδόν μη
 όμιλάτε βέ κανένα .. Οί
 μοναχές έκαναν β' αυτό σ-
 ττακού , επιτρέποντας έ-
 καναν πά'ι δωδεκα μεγάλες

μετα'νοιες κ' Ιουτούθωσ τών εύχη τής Εύδοκίας . Για
 τή δερμαΐθωσ μετέφεραν τά κανούζωγα , άναβαν αυ-
 τή τή δερμαΐθωσ όταν ήταν για μαγειρεία .
 σ' υπέμεναν τώ κρούο . Η Εύδοκία βούχνα έλεγε :
 - « Οί άγιοι υπέμεναν , βώς έχετε υγεία δέν μπο-
 ρείτε ; πώς έχω ή άρρωστη υπομένω ; » Η Εύδοκία
 φορόδε κατα'βαρκα άχυβίδες για ά'βκυβη . Ποτε
 δέν έπλάινε τώ βώμα της , μια' φορα' τώ χρόνο έπλε-
 νε τά χέρια με' χει τών άγκώνω . Τα πόδια της μό-
 νο με' χει τώ γόνατο έπλενε . Η λυροφαγία δέν
 επέτρεπετο . Η Εύδοκία β' αυτό Ιουτούθε ακρίβεια
 Οί μοναχές έλεγαν : « Ο Θεός μας βε'ναι τώ έλεός

Τω κ' ου δέν μας διδεις ; »

κ' εκείνη άπαντούθε : « Ο
 Θεός θέλει να' υψώσωμε
 κ' να' προβωχώμεθα »

Όταν έγινε ή οικοδόμη-
 ση αναγκάων χώρων (κε-
 λιά , ληροδύκες .) ή Εύδοκία
 Ιούτασε οί εργαίτες να' μη
 καπνίσωσ . Οί σωριτες
 πού πληρωθωσ ήθωσ παυχοί
 ή Εύδοκία τούς εύχαρι'βω-
 γε λείχοντας : - « Έβώς βέ
 έμας χτι'βάτε , και' ο Θεός
 βέ β'ωσ όλων άλλη Ιωή »

Άλλη φορά είπε η Εύδοκία στις μοναχές: - "Όταν χτυπά η καμπάνα να εΰχεσθε για όλους τούς χριστιανούς διότι είμαστε όλοι οι χριστιανοί ένα κΐμα. Μή λησμονείτε ότι στην προβόχη έμεις αϊτός τός θυναντούμε. Όχι μόνο επαιδι μας διδαν έλευμοδύνες πρέπει να εΰχουμεθα άλλα για όλους, και για

τούς κεκοιμημένους. Όταν τών ερωτήσαν: - "Εύδοκία, καλό θα ήταν να π΄δανες;" Απώντισε κλαίνοντας: «καλύτερα, εδω π΄ εΐμαι», Άλλα όταν κοιμηθώ θα εΰχεσθε;

- Ναι θα κάνομε 150 εΰχες τών η΄μερα, "το θεώσκε Παρθένε..."

- Είς τόν τάφο μου, θα έρχεσθε συχνά; θα κλαίτε, όλος σας θα ακούω, άλλα δεν θα μπορώ να σας απαντήσω. Ναι εΰχεσθε για μένα κι έχω δεν θα σας ξεχαίθω θα ζήσω, μετά θα οδηγηθώ σε

αδώς το ρηινόπωρο νεά ζωή της. Μετα το μικραίο της, ο άρρωτος ιερέας απ' το Μπαρβίν εΐδε ισά τρωθε, ο ίδιος

Όντως, προφυτικά αϊτα τα λόγια αϊς τόν τάφο της, τού έρανη κ' τόν διηγείται το δαύμα:

- "Εΐδα θε΄ όραμα να έρχεται θε΄ μένα ο απόστ. Θωμάς, ο όγιος Σεραφείμ τού Σάρωθ, ο θταρέτς Μικόδημος κ' η μαρτυς Εύδοκία η, όποια μ' έπιαθε απ' το λαμό πα Ππουούδα κ' μου εΐπε: - "Σηκω, θα γίνεις καλα, πήχαινε να λειτορ-γηθεις..."!

«Όταν ζούσε η Ευδοκία είχε
 ζωγραφισμένη από τον ανώτερο ιερέα
 μία εικόνα της Θεωτόκου πού είχε,
 αλλά δεν την έδωσε. Εκεί-
 νη τή νύχτα είδε σε όραμα
 τή Θεωτόκο να προσκείται έπι-
 να από τό κεφάλι τής Ευδοκίας κ'
 μία φωνή είπε: - «Να ζωγραφίς
 από τήν Ευδοκία συζυγήν». Πράγ-
 ματα, ζωγράφη συζυγία.»

Ο π. Σωφρόνιος έστειλε εις τήν Ευδοκία τήν εικόνα τήν
 χροιά τήν τού ακανθίνου στεφάνι. Η Ευδοκία παρα-
 πονείθηκε διότι ήταν έρωτα κ' έγραψε κ' τήν επεί-
 στρεψε.

Εκείνος τής απάντησε
 ότι έχει κάτι δέξι σε δαί τή δε-
 χόμον κ' αν ζωγράψω τόν Α-
 γόστο δα σε φέρω εικόνα Θεω-
 τόκου. Αυτός ο π. Σωφρόνιος έ-
 πε στον άρρωστο Αλεξάνδρα Μι-
 χαήλοβα: - Μ' άχαπιάς;
 - Ναι, μπατισσάκα
 - Τι θέλεις επίχειο ή Αιώνιο;
 - Αιώνιο.
 - Θέλεις να κακοπαθήσεις όπως έ-
 ζω κ' νάχεις τήν ζωήν μου;
 - Ναι, θέλω!

Και ιδού, οι πληγές εις τα πόδια τής, που πέντε έτη
 υπέφερε, έθεραπεύθησαν. Ήταν τότε Μεγάλη Τεττα-
 ρακόβη. Η Αλεξάνδρα πήγε στην Ευδοκία, έόρτασε
 τώ ΠΑΣΧΑ κ' μετά από δυο εβδομάδες έκοιμή-
 ηκε ειρηνικά.

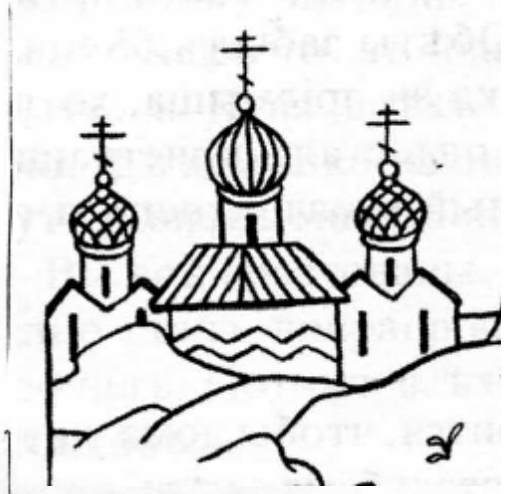

Τόν 15 Αύγ-
 στο ο π. Σωφρόνιος άπογραφήσε
 κ' έστειλε τήν εικόνα Θεωτόκου εις
 τήν Ευδοκία, όπως είχε υποσχε-
 θεί. «ΟΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ ΑΓΑΠΗ ΕΙΣ
 ΤΗΣ ΑΡΡΟΣΤΟΣ, ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΗ
 ΕΥΛΟΓΙΑ»! Αυτά έλεγε,
 Ο π. Σωφρόνιος κ' έλόγησε τήν
 Πελαγία να ζωγράψω ως δούλην
 μοναχή, στην Ευδοκία. - «Ναι»

Κάνεις υπακού' στὴ Γερουσία--
βα Εὐδοκία σ' ὅσα σοὺ λέγει κ'
αὐτὸ τὰ θυμητρώνει ὅλα.

Ἡ Πτελαρία γιὰ 3 χρόνια ἐνώ
ἐργαζόταν εἰς τὴ γυναικεία μο-
νὴ τῶ Ναβέριεβο ὁδοιποροῦσε
κάθε ἡμέρα 16 χιλιόμετρα κ'
ἐπέστρεφε εἰς τὴν Εὐδοκία.

Τὴν ὥρα τῶν ἀκοουθῶν εἰς
τὸ ναὸ (εἰς τὴν συνοδεία τῆς Εὐ-
δοκίας) ἡ Πτελαρία ἔκανε συνεχῶς μετανοίες. Ἔλεγε:
- "Μετανοίες κάνω, τὴ χὴ ὀργῶνω," Ἡ Εὐδοκία τὴν
δίδασκε ταπεινότη κ' ὑπομονή. Μία φορά ἔβγαλε τὴν
Πτελαρία κ' ἔφερε κρημύδια διὰ ψύγμα εἰς τὸν κῆπο.
Ἡ Εὐδοκία τὰ κράτησε δύο ἑβδομαίdes εἰς τὸ δω-
μάτιό της, οἱ ἄλλες ἀδελφές τῶν μαγνητῶν τῶν Πτελαρία
ἢ ὅποια βιωποῦσε κ' ἴσωςτε συγχωρεθῆ γονατὶ ὅτ' ἴ.
Ἀπεύαντι αἰ' τὸ μοναστηριακὴ τῆς Εὐδοκίας ἴσωςτε
κάποιοι χωρικοὶ κ' μισοῦσαν
τὴν Εὐδοκία. Μεταξὺ τῶν
ἦταν κ' ὁ διάκονος τῶν χωρῶν,
αὐτὸς φάνεθε ἕνα ἄκωλο κ' τὸν
πέταξε εἰς τὴν αἰχὴ τῆς Εὐδο-
κίας. Ἐντοῦθα τὸν μετείδεσαν
ἄλλοι. Κάποιοι χωρικοὶ αἰ' αὐ-
τὸς, πετροβολοῦσαν μισοῦσαν πε-
ριφρονητικὰ εἰς τὴν Εὐδοκία.

Ἡ Εὐδοκία κράτησε εἰς τὴ
συνοδεία της τὴν Μαρία Κοβελέφ-
σκαγια πού ἴσωςτε μέχρι τότε ἀμαρτωλὴ ἴσ' ἴ. (ἔιχε
δυσμετριάθει τὰ παιδιὰ της - ἴσως ἀπὸ ἀπροσεξία - μετα-
ἔφυγε ἀπὸ τὸν ἄνδρα της καὶ
γυροῦσε μετ' τὸν καθένα.

Ἡ Μαρία δυσκολεῖτο ν'
ἀκοουθῆ τὸ πρόγραμμα, δυσκολε-
ροῦσε προβλήματα μετ' τὴν ἡ-
νυπακού' της κ' ἀνταγῶν τῆς

Μία φορά εἶπε: - "Εὐδο-
κία, δὲ καταστραφεῖς ἐβὺ γὰ
μὲνα, καλύτερα νὰ πᾶν ὅτ' ἴ"

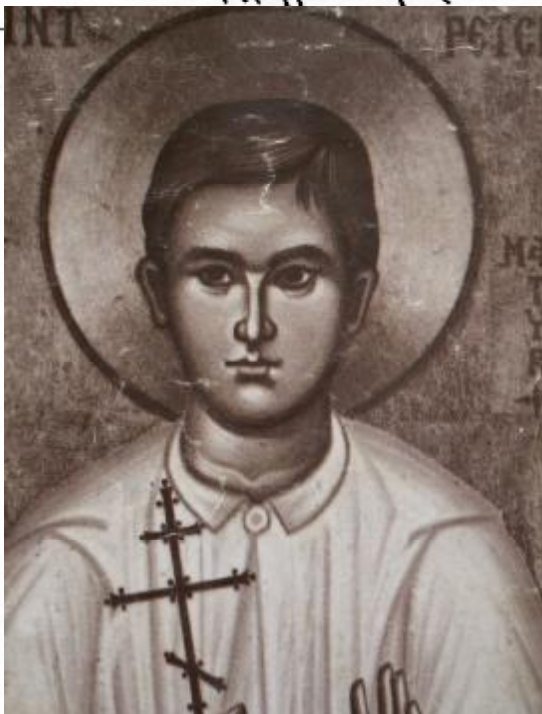
κόβο κ' να χαθώ μόνη,,
 Η Εύδοκία δεν τών άρμυ-
 νε, τών υπέμεινε κ' παρηγο-
 ρούσε. "Ο άμαρτωλός
 - έλεγε η Εύδοκία - δεν πρέ-
 πει να παίρνει έλευθούνη από
 τών δίκαιο, κ' τώ αντίθετο
 δου. ο δίκαιος να παίρνει από
 τών άδωτο. Ταλα έδειχε-
 το η Εύδοκία μόνο από με-
 ρικός χωρικός. Κάποτε η
 Βαρβάρη τής έφερε χαλα από
 πού άλλου η Εύδοκία όταν

ω' ήπτε έρωσε αββα κ' τής έπτε : " Παιδί με' δοκι-
 μάσεις; Παιδί άντακατέστρες τώ χαλα,"

Μια γυναίκα άμαρτωσε, έμεινε έρημος
 όταν χύνουσε, έπνιξε τώ μπρό χερεις να
 χυριτσει άλλος χ' αιώτ. Όταν τών
 έδε η Εύδοκία τής έπτε : " Ακόμη κ'
 τών ληστρι έδωσε ο θς, κ' έδω να με-
 τανοήθης..." Η γυναίκα πήγε τυρικά
 εις τών πνευματικό κ' έσομολοχούθηκε.

κάποια Βαρβάρη άγώρασε κραβι, η Εύδοκία έμα-
 λωσε αιώτς που τής τώ πωλούσαν, τώ παιδι τής Βαρβάρης
 άρωστωσε κ' έλεγε : " Κοινωνείστε με, κ' να με πάτε στην
 Εύδοκία " Γι' αιώτ τώ παιδι ένας σταρετσ έπτε : " Βαβαίσε-
 ται τώ παιδι, γόχω άμαρτων τών γουένων " Καθως πηλοβιάσαν

τ' παιδάκι φώναζε : " Μαμά,
 μαμά, η Εύδοκία μας συναντά,,
 - Παιδί με', δεν βρείτω
 κανέναν. " Όταν έφρα-
 βαν εις τώ μοναστηράκι, τώ
 παιδι έβεβαίωνε πως κώτ'
 ήταν. Η Εύδοκία έπτε
 εις τών Βαρβάρη : - " Μή
 έμπορώεθαι κραβι κ' τώ
 παιδι θα γίνει κακί, κ'
 τής κυρικές κ' έορτες να
 μη ράθεις,,.

-13- Από τότε η Βαρβάρη άλλαξε
 ζε Ζωή, πήγαινε συνεχώς ως
 των Εύδοκία κ' των Δυπηρέτιβε
 'οκτώ χρόνια. Η Εύδοκία της
 έλεγε: " Τώρα Δυπηρέτιβε, μετά η
 Ζωή θα είναι κακή. Ο υιός
 της Βαρβαρίας κάποτε
 ως το ποτάμι κ' προβώ χύθηκε:

- " Κύριε, δός μου, να πιασω
 με τα χέρια μου ένα ψάρι για

των Εύδοκία " και τότε!! έπιασε ένα μεγάλο ψάρι
 κ' το πήγε στην Εύδοκία. Μετά τον θάνατο της
 Εύδοκίας ήταν Δυπηρέτος ο Μιχαήλ, υιός της Βαρβαρίας, δι-
 ότι δεν την είδε τελευταία φορά. Η Εύδοκία του
 φανερώθηκε σε όνειρο, ντυμένη με το κουαχικό της
 σχήμα κ' χρυσούς σταυρούς στο στήθος, φερούσε στεφ-
 να εις την κεφαλή της, κ' του είπε:

- 'Ιδού Μιχαήλ με είδες!

Ο Πέτρος Παύλοβιτς πήγαινε
 από το χωριό Γκλουχόβο κ' έφυ-
 λε στην
 Σουλβία,
 στην Εύδο-
 κία, της
 είπε ότι
 τη νύχτα
 φοβόταν

να' οδοιπορή. Η Εύδοκία:
 - " Μην φοβάσαι, άχρηστοι σε ρω-
 τίζουν". Το βράδυ εκείνο
 που επέστρεψε σπίτι τ', μια
 φωτεινή θάλαρα προπορεύονταν, μέχρι που πήξε
 έφτασε σπίτι. Κάποια νέα από το χωριό Πούτο
 ήθελε να επιστρέψει νύχτα, η Εύδοκία την παρακαλούσε
 να μείνει, εκείνη έφυγε κ' καθ' όδον κινδύνε-
 γε με άτιχημα κ' χυρίθαι κλαύοντας. Η Εύδοκία
 της είπε: - " Πικρός ο καρπός της παρακοής, την
 επόμενη φορά θα μ' ακούεις."

Κάποιος της έφερε γάλα σε μια στάμνα αή-
 λα' φαρμικά έβγαζε. Η Εύδοκία είπε: →

-14- "Αυτό συνέβη διότι χωρίς προ-
βωχή δέμιθαν τή βάρμνα,"

Κάποιες χωρικές έφεραν
τροφήμα εις τήν Εύδοκία, καθ'
όδον κομμουνιστές ληστεψαν αυ-
τές. Η Εύδοκία έκείνη
τῆ βραχμῆ ἀνκ' ἦταν τόσο
μακριά εἶπε: "Κάπου με'
κλέβου"

Αρρώστια εἶχε ἀπ' τῶς ἀ-
θεῖος πού ὑβρίτε τῶν Εύδοκία ἀρρώστιαθε θάρσα τῶ
παιδί τῶ, δέν γινώταν καλά. Εἶδε ἡ γυναῖκα τῶ, ὅταν
ὑπνο της ὅτι ἐπαίνω ἀπ' τῶ κεφαί τῶς Εύδοκίας ἦταν δύο
μπουκάκια, τῶ ἕνα με' ἀγαθμό, τῶ ἄλλο με' λάδι. Μια ῥω-
νή ἔλεγε: - "Πήγανε κ' παίρνοντας ἀπ' αὐτά δια' ἰατρων τῶ.

Ὅταν ἔλειψαν τῶ μικρό με'
λάδι κ' ἦπτε ἀγαθμό καχυτέ-
ρευθε. Οἱ δικοί του τῶ πήγαν
εἰς νοσοκομείο κ' ἔχινε χειρό-
τερα, παρὶ χρησιμοποίησε λάδι
κ' τῶν ἀγαθμό, ἔχινε καλά κ'
φαρμάκα παρὶ δέν ἦπτε.

Η Εύδοκία δέν ἔλεγε νά
πᾶνε εἰς ἰατρός, ἀλλά τῶ εἶπες:
- α Πηγαίνετε εἰς μοναστήρι, κοι-
ωνεῖστε τῶ "Αχραντα Μυστήρια
κ' πιεῖτε ἀγαθμό,". Η ἴδια ποτε δέν πᾶχε εἰς ἰατρός.

- "Μήπως ὁ θεός δέν θεραπεύει;" "Ὅτι ἦταν ὁ θεός πρὶν,
αὐτό εἶναι κ' τώρα (δηλ. τῶς επικαθόμενος Αὐτῶν ἐν Ἀλη-
θείᾳ ἔλεγε). Δια τῶς ἐκκλησιαστικῶς ἀκοσθίας ἔλε-

ξε: - "Νά μὴ συντομώσουμε, αὐ-
τά πῶ ἔγραψαν οἱ ἄγιοι εἰς τῶ
βιβλία πρέπει νά τῶ διαβάσουμε κ'
νά τῶ φαῖλομε, ὄχι νά τῶ ἀ-
φύνομε."

Ὁ π. Σωφρόνιος κ' ἡ Εύδο-
κία τρεῖς τῶν τῶς, νά μὴ φαί-
λουν ἄνδρες κ' γυναῖκες μαζί, ἀπὸ
" πῶρ κ' ἄχυρα δέν γίνεσαι ὑάνα

μας: " Η Εύδοκία έρχεθε σε κάποιους χωρικούς: - " Όταν δεριζετε να λέτε το "θεοτόκε Παρθένο".

Κάποιες φορές ειδοποιούσε τής προκυνταίς να περιμένουν μέχρι δύο ώρες. Έκείνοι έφρασαν. Για άλλους έδιδε εντολή άμέσως να τους περιποιηθούν, δίδοντας φαγητό κ.λπ. Ο π. Βυββαρίων απ'

το Σάββατο πήγε εις των Ευδοκία μετ' λογο. Έκείνη δέν τον δέχτηκε. Η δια Χριστόν

Γαλι' Παίθα του Ναβεθιο έπε: " Με τα πόδια να πās όδοιπορώντας (όχι με Ίώσ) κ' τότε θα σε δεχθώ". Το όποιο κ' έγινε. Η Δαρεία θάβαντο-ταν με τής θρέψεις

γιατί η Εύδοκία συγκευτρώνει τόβα ψωμιά πώ μπορεί να μούχλιαθουν Ξαυρικά τα πόδια τής πονούσαν, η Εύδοκία τής έπε: - " κατι κακό θρέψτηκες". Η Δαρεία έξομολογήθηκε αυτό, με λάδι κανδυμιού χρίστηκε κ' θεραπεύτηκε. Τριάντα ψωμιά κ' άλλοτε περισσότερα που είχαν στο κελλάρι τους, αν κ' πονούσαν πολλές ήμερες δέν μούχλιαζαν.

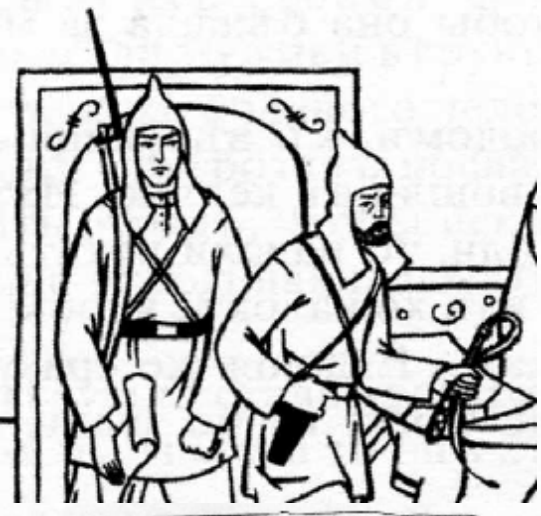

Όταν παρπονείθηκε παρ' η Δαρεία, η Εύδοκία έπε: - " Σιώπα, έχω κι' εσύ θα είμασθε στ' κόλαση. Λίγο πριν το μαρτυρικό τέλος η Δαρεία έγινε μεγαλό-θυμη μοναχή

Η Εύδοκία έβγαλε των Πελαγία εις τον π. Ιωάννη εις το Άρνταυθ να Ίταθεί ένα λευκό μανδύλι. Εκείνη των ώρα κάποια άλλη γυναίκα έδωρε εις τον π. Ιωάννη ένα τρίτοιο

μανδύχι . Αυτό τὸ πῦρε κ' τὸ ἔκρυψε . Ἀφοῦ ἔφαλλε „αἰωνία ἢ μνήμη“ εἶπε : — „εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ ψυχές τῶν δικαίων πηγαίνου εἰς τὸν παραδείσον . Καρὸ ἄνδρος ἄνδρε, σὺντομα κ' ἢ ρίξαι ἀνδίξει“ . Ἐῶχαν φέρει τὴν εἰκόνα „Ἄξιόν ἔβα“ ἀπὸ τὸ Νταβεχίεβο κ' ἔφαλλον τὸν Ἀκαδίστω κ'

παρακλήσεις , ὅπως κ' ἄλλες φορές , τὸ ἦρθε ἕνας ἀβωνομικός κ' λέγει : — „Ὅλοι σας θυλακισθάνεβδε , Ἄρχιγε ναί γραφει τὰ ὀνόματα τῶς . Ματὶ με' αἰς μοναχες ἦταν κ' κάποιιοι χριστῆνοιοι . Τὸ μεθυμερι ἔμαθαν ὅτι δ' ἄρδουσι οἱ ἄθεοι ναί τῶς θανατώθουσι . Ἡ Πεγαρία ἤθελε ναί μεταφέρουσι τὴν εἰκόνα θεοτοκῆ κ' ναί φύγουσι καίγοντας τὰ κει-

λια . «Ἡ εὐδοκία : — Ὅχι παιδι με', Πεγαρία , δὲν μπορούμε ναί κατατρέψομε ἕναν τέτοιο ἅγιο τόπο πᾶ τῶβοι ἄνθρωποι ὠφελοῦνται ,»

Σύντομα ἦλθαν οἱ στρατιῶτες , Ἡ εὐδοκία εἶπε κ' ἔφυγε ἡ Πεγαρία . Ὁ πρῶτος τοῦ στρατιωτικῆ ἀποβιβάσματος διάβασε ἕνα ἔγγραφο κ' ρωτοῦσε : — Ποιὰ εἶναι ἡ εὐδοκία Σίκκοβα ; — Ἐδειξαν τὴν ἀρρωστῆ .

- Δαρεία Τιμοχίνα ;
- Ἐγὼ εἶμαι .

- Μαρία Νεῦθ-βέβωαχα ;
- Ἐγὼ

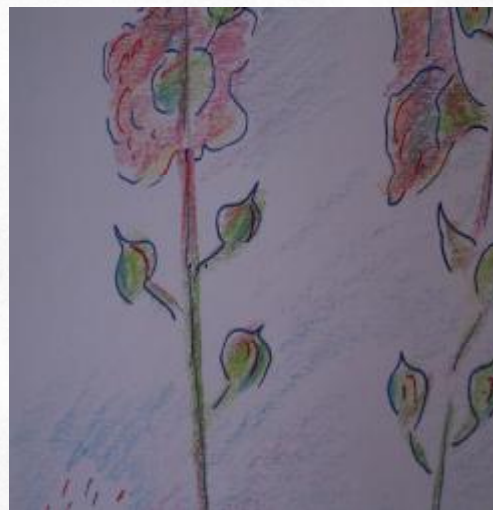
Ἡ Ἄννα Χοτίνσκαγια κ' ἡ Μαρία Κοβχεφσκαγια ἀπουσίαζαν ἔκείνη τὴν ὥρα , ὅπως κ' ἡ Ναταλία . Ἐκ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν οἱ 4 θεωροῦντοσαν θυμολογῆτες με' εὐδοκία με' αἰς τρεῖς ἔξ αἰῶν ἔθουατῶσαν . Ἡ Πεγαρία προστάθηκε τε- λικὰ ναί ἐπιτρέψαι ὅτι δωμάτιο , κάποιος κουτέτῶσ τῶν ἐμπόδισε , ἕνας στρατιῶτης τῶν χεῖνισε με' μαδζιχιο , τρυικαί ἢ πόρτα ἔκλεισε κ' ἔφεινε ἔξω .

Οἱ ἄθεοι ἔβησαν κωνδύλια , κυροπι- λια τοῦ νοῦ , πέταξαν κατὰ γῆς αἰς εἰ-

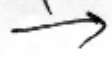
Κόνες -17-
 χλωπούσαν με
 μαβίγια τ'ς μοναχές...
 Ήταν Σάββατο από-
 γωμα 3 Αυγούστου..
 Ήτοσαν χριήματα, πε-
 τ'σαν ἔσω διαφορά
 ἀντακείμωα κ' ἔδερναν.
 Χωρικοί ἀπ' ἔσω να

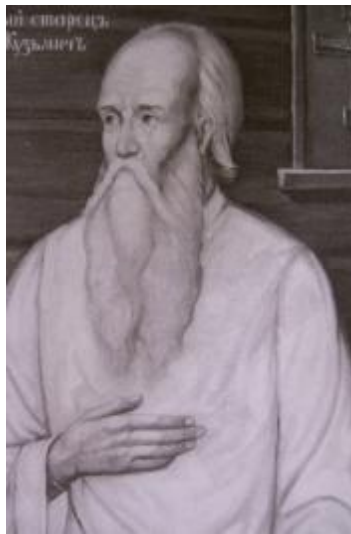

διακαρπύρονται, μια γυναίκα που πετροβολούσε τους χρι-
 στianούς που ήθελαν να δουλέψουν τις μοναχές, ξαφνικά
 ἔβλεπε τεύττες, πωρινούς βώλους, ἔπαυ ἀπ' τὸ μοναβτήρι.
 Τὴν βράδυ πού μετέφεραν τὴν εἰκόνα τῆς Πορταϊτίθης
 ἔλαμψε θεὸ φῶς. Οἱ ἀθεοὶ πετούσαν τὶς εἰκόνες κ'
 τ' ἄλλα ἱερά ἀντακείμωα, οἱ χριστιανοὶ με' κίνδυνον
 ζωῆς τῶς τὰ μαΐζωαν. Ἦλθε κάποιος ἀσηματικός κ'
 οἱ θανατωμένους μοναχές με' πρόβωπα χερσὶ μωα, με'
 τὰ κομποχοίνια στὰ χεῖρια τους, βγάδων μπροστὰ στὴν
 εὐαγγέλια προσηχόμενες. Ἀρχὶσαν κ' ἔδω να' τὶς μα-
 βιζώνουν. Ἡ εὐδοκία κ' ἡ ἀρρεῖα ἦταν στὰ γόνατα. Ὁ
 ἀπίστος ἰθὺν ἀνιθίμωθ ἔβλεπε τὸ φοβερό αὐτό. Ὅπου
 χλωπούσαν με' τὸ μαβίγιο ἐκεῖ καθόταν ἕνα λευκό πε-

ριβτερι. Αὐτὸς πίστε-
 ψε στὸ χριστό, ἀπ' αὐ-
 τὸ που ἔβλεπε κ' φώνα-
 ξε θεὸ να' προσφέρει
 κ' τὴν τελευταία τὸ
 ἀρεγὰδα στὶς μοναχές
 ἀν' ἦσαν. κ' ἄλλοι
 παρρωδέντες ἔβλε-
 πων τὸ λευκό περιβτε-
 ρι. Χωπνίθων κ' ἰ-
 αὐτοὶ με' μαβίγια. Ἔνας
 ἀπ' αὐτῶς ὁ Πέτρος
 κάρασθ δὲν αἰθάνοσαν
 πόνον ἀπ' τὰ χλωπύματα.
 Ἰθά' ἤμῶν εὐτυχίς - ἔλεγε -
 ἀν' με' θανάτων με' τὴν

-18-

Εὐδοκία ἤ. Ἀνάγκαν
 αἱ μοναχὲς νὰ πάνε
 εἰς τὸν ταῖρο καὶ τὸ ἀπὸ
 τοῦ σταυροῦ ἢ εὐδοκία
 κ' ἢ δαρσία. Ἡ Μα-
 ρία κ' ἢ ἄλλη δαρσία
 δίπλα εἰς τὸν σταυρό.
 Ἄρχιδαν οἱ κομμουνι-

βται νὰ πυροβολοῦν. Πρῶτον
 ἔπεσε νεκρὴ ἡ εὐδοκία. Ἀπὸ τὸν οὐρανὸν κατέβηκε πᾶν
 τὸ καὶ τὸν εὐδοκία, τὸ ὅπου εἶδαν πολλοὶ χριστιανοί.

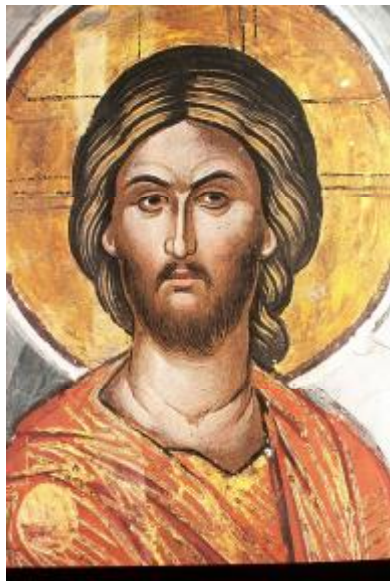
Κάποιοι εἶδαν τὴν ψυχὴ τῆς εὐδοκίας ν' ἀνεβαίνει εἰς
 τὸν οὐρανὸν, νὰ σταυρῶνται τὸν ταῖρο κ' νὰ λέγει:

« κρίμα, ἐδῶ ἐγκαταλείπεται ἓνας θύλακος ... »

Μία γυναῖκα ἀναφώνησε: « εὐλογημένη εὐδοκία, πῶς
 θὰ θύομαι χωρὶς ἐθένα; » Τὴν μαρία πού θύοτε με-
 τὰ τοὺς πυροβολισμοὺς, τὴν δαρσίαν με' αἱ σιρο-
 λόγες. Ἦσαν νὰ αἱ πεταξοῦν εἰς τὸν ταῖρο ἀλλὰ ὁ
 βασιλεὺς σέντων κατέβηκε εἰς τὸν ταῖρο, κράτησε τὰ
 χεῖρα τῆς, σκέπασε τὰ πρόσωπα τῆς με' μαυρὴν
 κ' ὕστερα χεῖρι με' χῶμα τὸν ταῖρο. Αὐτὸς
 ὁ βασιλεὺς ἔλεγε ὅτι κατὰ τὸν ἐνταφιασμὸν, εἶδε αἱ

ἀγυβίδες πᾶ φορῶσε
 ἢ εὐδοκία. Ἡ μαρία
 σιουδίνκαριε με' χεῖρ τὸ
 ματωρὸν χεῖρ τῆς, ἔη-
 γε τρία χρόνια με'
 τὴν εὐδοκία, συνεχῶς
 ἔλεγε τὴν εὐχὴ τοῦ
 θύου .. ὅταν ἦσαν
 ἀκόμη εἰς τὸν κόβρο, καί-
 δε ἡμέρα διαβάσε ὅλο
 τὸ φαχάρι καθήμε-
 νη εἰς τὸν γόνατα. Ἦσαν
 πολλὴ ταπεινὴ. 40 ἐ-
 τῶν ἐμαρτύρησε. Αὐτὴ
 ἔφυγε ἀπὸ τὸν ἀνδρα τῆς

ως εΐς. Ήταν άρρωστν -19-
στο νοσοκομείο. Στο ίδιο
δωμάτιο μια Ρωβίδα προ-
βωχόταν συνεχώς εις τον
Άγιο Νικόλαο, έτσι κι αυτή
άρχισε να τον επικαλείται.
Ο άγιος Νικόλαος τήν έδε-
ράπευσε. Έκείνη υποσχέθηκε
να πάει διάφορα προσκυνή-
ματα, όπως γυμνόνισσε. Ο

άγιος Νικόλαος τής ερανερώθηκε λέγοντας: - " Λυθμόνισες
τήν υποσχέσι θσ". Ζήτησε απ' τον άνδρα της τήν άδεια
κι χρήματα για έξοδα ταξιδιού εκείνος δεν τήν άφινε.
Έγινε φιλονεικία κι γυναίκα επέμενε, εκείνος τήν χαιπη-
γε, τέλος τής έδωσε. Εκείνη πήγε πρώτα στο έλεωθε
για νύχτα ο άγ. Νικόλαος, τής ειπε: - " Πήγαινε να Ή-
θεις με τήν Ευδοκία. Πήγε για λίγο κι μετά το
ΠΑΣΧΑ έφυγε με μια άλλη Ρωβίδα κι οποία τήν έρω-
τασε, γιατί φεύγει. Η Μαρία απάντησε: " Πεινώ
γι' αυτό φεύγω". Τή νύχτα πάλι ο Άγ. Νικόλαος τής
ειπε: " Γιατί έφυγες; Πήγαινε, πήγαινε, πήγαινε...!"
Η Μαρία επέστρεψε για πάντα, κι ύστερα τών τών
Ευδοκία. Η Μαρία άγαπούσε τα γλυκά κι πολύ υπερέφερε

απ' αυτό. Η Ευδοκία θυχναί
τήν ήλεγχε: " Πάλι κλε-
βεις γλυκά κι τρώς;". Ας-
τι η Μαρία δεν έλεγε τι-
ποτε για τήν οικογένειά
της κι τών τών τών τών
θώς της γινώ τών έλε-
γαν: " Η άγνωστη". Ο
άνδρας της κι οι δικοί
της, άν κι τών Ήτωθαν
δεν τήν εβρισκαν.

Η ημερα του μαρτυριου ήταν
5 Αυγούστου (με το νεο ημε-
ρολόγιο, 18 Αυγούστου) του έ-
τους 1919. Όλοι οι χρι-
στiani αιθάνθηκαν τήν
Ευδοκία του τάρθ κι →

Καί ποιοι εΐδαν λαμπάδα
 να είναι στον τάφο κ'
 να φωτίζει. Η εΐχο-
 γυμένη Μαρία Ἰθαύνα -
 θνα τῶς Ναβέ'γιεβο ἔ-
 λεγε: - " Πυγαίνετε εἰς
 τὸν τάφο ὡς θυγατέρες,
 ἐκεῖ ἄγγελοι ψάλλουν κ' δια-

κουὸν ἀκαταίτητα ἔκει δαί
 γίνε πυγαδι ἕως τὸ τέλος τοῦ αἰῶνα, οἱ πυγες δαί στερεΐ-
 ψον ἐκτὸς ἀπ' αὐτῶ τῶ πυγαδι, οἱ χωρικοὶ ἀπ' τοῦ Πού'σο
 ποῦ προδῶσανε εἰς μοναχῆς, δαί Τημυρδοῦν,, ὡπως εἶχε
 προφητεύσει κ' ἡ Εὐδοκία, μετὰ τὸ μαρτύριό τῶς τρεῖς πο-
 ρεῖς καίκε τὸ χωριό Πού'σο. ὅταν ἦταν ἀρρωθεὶ ἡ
 Πελαγία ἢ μαρτυρῆς Εὐδοκία τῶς ἐραῖνῃ λέγουσα: - " Σὺ κω,
 ἢ Βαβί'γιβδα τ' οὐρανοῦ θεὸς θεραπεύσει,, " ἔγινε κατὰ με-
 τὰ ἀπὸ τρεῖς μῆνες ποῦ ἦταν κατακοιτη. Μία ἄλλη πο-
 ραί εἶδε ἡ Πελαγία εἰς τὸν θῆσο τῶς τῶν ἱερέων Ἰωάννου
 κ' τῶν Εὐδοκία νὰ ἔρχονται κ' νὰ τῶν ἐνδύουν τὸ ἀγ-
 γελικό ἔχημα. Ἡ Πελαγία χαίροταν γιὰ τῶν μοναχικῆ
 κουρά τῶς, ἡ Εὐδοκία τῶς ἀπαύστικε λέγοντας: " Χριστῶς
 Ἀνέστη! Μὴ κραισ γιὰ μενε, εἶμαι ἐστὶν ἄνω ἱερὸς βασιλεὺς

κουτά στον θρόνο τῶ
 θεῶ,, Ἡ Πελαγία ἐρώ-
 τησε γιὰ τῶς ἄλλες μο-
 ναχῆς πῶ μαρτύρη-
 σαν ματῆ τῶς. Ἐκείνη
 εἶπε: " Κι' αὐτῆς εἶναι
 κατὰ, ὅμως δὲν εἶναι
 ματῆ μὲ, ἐβὺ νὰ λείψ
 συνεχῆρα τῶν εὐχῆ
 τοῦ Ἰησοῦ κ' νὰ τη-
 ρεῖς βιωτῆ,,. Ἡ αὐ-
 τὰ, ἡ Πελαγία ζῶπνυθε
 κ' ποτὲ δὲν εἶχε τὸ βῆ
 Πελαγία χαρὰ. →

ἔλαβε ἡ εὐδοκία : ἔ-
ναι νηστεία χωρὶς νη-
στεία , προσέχη χω-
ρὶς προσέχη .. ἔαν
ταί μία ἡμέρα νηστει-
ας κ' τὴν ἄλλην ἐτοι-
μαίους πορὺ καλὸ φα-
γητῶ , τέτοια νηστεία δὲν
τῶν δέχεται ὁ θεός .

ἔαν εὐχεσθαι γιὰ νὰ θε' θλίψῶν οἱ ἄνθρωποι κ' νοε-
ρῶς δὲν κρατᾷ εὐχή , αὐτὸ δὲν εἶναι προσέχη . Ὁ
ἄνθρωπος τῶν βωπυρία Ἰουτᾶ κ' ἡ βωπυρία τῶν ἀνθρω-
πο , ὁ ἕνας βτῶν ἄλλων πηγαίνουσι ἀλλὰ δὲν βυνασζῶνται .

ἔαν κάποιος , τῶν ἀρρωστώ βυμπουᾶ κ' τῶν δουδεῖ , αὐ-
τὸς μπορεῖ εὐκολώτερα νὰ βυκῶναι τῶν βταυρὸ τδ .
ἔαν δὲν ὑπαρχει θλίψη βτῶν ἀρῶνα βδ , ἀλλὰ οἱ ἄν-
θρωποι θε' ἐγκωμιάζουσι , τότε δὲν εἶναι εὐάρεβται ἡ
Ἰουὶ βδ εἰς τὸν θεόν . Για' τῶν ἀνυπακού βτῶ θεῷ ἔρ-
χονται οἱ ἀρρωσζῶτες . Ἡ λαθροφαγία εἶναι ριζα
πὸ γεννᾶ κακίης . Ὅποιον ἔταυρὸ βούβτειρε ὁ θεός
νὰ τὸν ὑπομένεις . ἔχῶ τὸς μοναχῶς κ' τὸς λαϊκῶς
τῶς μονῶς τῶς βταυρῶ βτῶν ἀρρελλῶς . Μία γυναῖ

κα πῆχε βτῶν Εὐ-
δοκία , τῆς εἶπε :
« Γιατὰ δὲν φορᾷς βταυ-
ρὸ ; » - « Μαί , ἔχω . » !
- « Ὅχι δὲν φορᾷς »
- « Ναι , φορῶ . » Ἡ

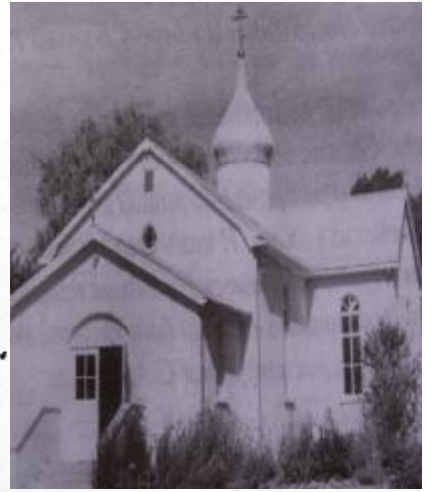

εὐδοκία ἔκλαιε κ' βω-
πῶβε .. ἔκεῖνη εἶδε
ὅτι δὲν φοροῦβε βταυ-
ρὸ , Ἰουτῶβε βυγχαρῶβη
κ' φορῶβε εὐθῶς βταυρὸ
ποὺ τῆς ἔδωβε . ἔβνας

χωρικός, ὁ Νικόλαος, ἦρθε
 ὡρα ἐσπερινῶν κ' ἔφερε
 ψωμί. Φεύχοντας ἡ
 Εὐδοκία τὸν ἀναγκάσε
 νὰ τὸ πάρει μαζί τῶ
 διστάσας τοῦ χρειάστου.
 Καθὼς ἐπέστρεφε

βυβλίου μετὰ γυναῖκα
 τὴν ὁποία ἐρώτατε, πού βαδίζει μετὰ ἑστὴν
 χτα, ἐκείνη τοῦ εἶπε: "Ἦλθε τὸ παιδί μου ἀπὸ
 τὸ στρατό, εἶναι ἄρρωστο, δεκά βήματα Σιτυβὰ ψω-
 μί κ' πέντε δὲν βρῆκα..!" Τότε, εὐ-
 δωσε τὸ ψωμί. Τὸ ἔτος ἐκεῖνο εἶχε πείνα κ'
 ἡ γυναῖκα ἐκείνη πολὺ πτωχή. Ἡ Παραθκηνή
 ἦταν νεῖα μετὰ καμὴ φωνή. Ἡ Εὐδοκία αὐτὴ Σιτυβὴ
 νὰ φάλλει, ἐκείνη ἀρνήθηκε κ' ἔλαβε αὐτὴ φωνή
 αὐτῆς, ὅπως αὐτὴ εἶχε προαναγγεῖλαι ἡ Εὐδοκία,
 ὅταν ἡ Παραθκηνή μετενοήθη, Σιτυβὴ θυμω-
 μεν, ἔφαγε ἕνα παξιμάδι πρὸς αὐτὴν ἔδωσε ἡ Εὐδοκία,
 ἡ φωνὴ αὐτῆς ἐπανήλθε κ' ἔφαλλε κανονικὰ εἰς
 τὸ ναὸ. Ἀναριθμητὰ εἶναι τὰ θαύματα τῶ ἔργων
 κ' γίνονται εἰς τὸν ναὸ
 τοῦ νεομαρτύρων
 ὅσοι μετὰ πίστη Σιτυβῶν
 αὐτὴ βούθειά τῶν ἔχον
 τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.
 5/6/2001 ἔγινε ἡ
 ἀνακομιδὴ τῶν ἱε-
 ρῶν λειψάνων κ'
 οἱ λαῖνοί τε σήμερα
 εἶναι εἰς τὸ χωριὸν Σα-
 βόροβο εἰς τὸ ναὸ
 αὐτῆς κοιμήσεως τῆς
 Θεοτόκου. Αὐτῶν ἀ-
 θιαῖς πρεσβείαις, ἔλεσον ἡμᾶς Κύριε!
 ΑΜΗΝ, ΓΕΝΟΙΤΟ.

Υ.Γ:
 Μετάφρασις ἐκ τῶν
 ρωθίκῶν κειμένων
 μοναχοῦ Α. Αρ-
 ορείου. 18 Ἰουλίου
 2007 μνημὴν
 τῆς προφῆας ἡμεῶν
 τῶν Σεβαστιῶν.

IC WC H KC

СТАА МЦА ДАРГА
СТАА МЦА ДАРГА

СТАА ПРПМЦА СВОКІА
СТАА МЦА МАРІА

